

Bryssel 20.9.2017
COM(2017) 537 final

2017/0231 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2014/65/EU sekä vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) annetun direktiivin 2009/138/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Ehdotus on osa toimenpidepakettia, jonka tarkoituksena on vahvistaa EU:n rahoitusmarkkinoiden valvontaa parantamalla Euroopan valvontaviranomaisten järjestelmän toimintaa sekä nopeuttamalla pääomamarkkinaunionin toteuttamista ja viimeistelyä. Ehdotus koskee Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen, jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', harjoittamaa valvontaa ja valtuuksia, ja siinä ehdotetaan tiettyjen nykyisellään toimivaltaisille kansallisille viranomaisille kuuluvien valvontavaltuuksien siirtämistä.

Rahoitusmarkkinadirektiivillä 2014/65/EU, jäljempänä 'MiFID II',¹ on otettu käyttöön uudentyyppisiä palveluja, joiden tarjoaminen on toimiluvan varaista ja valvonnan alaista: raportointipalvelujen tarjoajien tarjoamat raportointipalvelut. Rahoitusvälineiden markkinoista annetussa direktiivissä 2004/39/EY, jäljempänä 'MiFID I',² ei ole säädetty kaupankäyntitietojen tehokkaasta levittämisestä, valvonnasta ja koostamisesta. Tämän vuoksi EU:n kaupankäyntitiedot eivät ole olleet yhtenäisiä eivätkä riittävän laadukkaita, jotta kyseisen direktiivin tavoitteiden asianmukaista saavuttamista olisi voitu seurata. Asianomaiset kauppapaikat eivät ole myöskään antaneet kaupankäyntitietoja saataville kohtuulliseen hintaan.

Laadun, muodon, luotettavuuden ja kustannusten vaihtelu heikentää tiedon avoimuutta, sijoittajansuojaa ja markkinoiden tehokkuutta, joten MiFID II:lla on pyritty parantamaan kaupankäyntitietojen laatua ja saatavuutta määrittämällä kaupankäyntitiedoille vakiomuoto, jossa tiedot ovat helposti konsolidoitavissa, ymmärrettävissä ja kohtuulliseen hintaan saatavilla, sekä asettamalla raportointipalvelujen tarjoajille toiminnan järjestämistä koskevia muodollisia vaatimuksia ja edellyttämällä niiltä kansallisen viranomaisen myöntämää toimilupaa.

Kun huomioon otetaan tietojen käsittelyn rajatylittävä ulottuvuus, tietoon liittyvän osaamisen keskittämisen hyödyt – myös mahdolliset mittakaavaedut – ja valvontakäytäntöjen mahdollisten erojen haitallinen vaikutus sekä kaupankäyntitietojen laatuun että raportointipalvelujen tarjoajien tehtäviin, on asianmukaista siirtää raportointipalvelujen tarjoajien toimiluvan myöntäminen ja valvonta kansallisilta viranomaisilta arvopaperimarkkinaviranomaisen hoidettavaksi.

Ehdotuksessa esitetään siis pelkästään kyseisten yhteisöjen toimilupien myöntämiseen ja valvomiseen liittyvien valtuuksien siirtämistä toimivaltaisilta kansallisilta viranomaisilta arvopaperimarkkinaviranomaiselle lisäämällä kyseiset valtuudet rahoitusvälineiden markkinoista annettuun asetukseen (EU) N:o 600/2014 (MiFIR)³, eikä siinä esitetä muita

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

muutoksia raportointipalvelujen tarjoajiin sovellettaviin aineellisiin säännöksiin, ei myöskään alun perin MiFID II:ssa asetettuihin toimiluvan myöntämisen edellytyksiin eikä toiminnan järjestämisestä koskeviin vaatimuksiin. Näin ollen MiFID II:n asiaankuuluvat raportointipalvelujen tarjoajia koskevat säännökset poistetaan.

Ehdotus koskee lisäksi Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, jäljempänä 'vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen', asemaa sisäisten mallien hyväksymisessä.

Solvenssi II -direktiivissä (direktiivi 2009/138/EY⁴) säädetään, että vakavaraisuuspääomavaatimusta koskevan riskisuuntautuneen lähestymistavan mukaisesti erityisolosuhteissa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysryhmien on mahdollista käyttää joko yksittäisten yritysten tai ryhmien tasolla standardikaavan sijasta sisäisiä malleja tämän vaatimuksen laskemiseen. Näiltä sisäisiltä malleilta vaaditaan ennakkohyväksyntää. Vaikka vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on tehnyt arvokasta työtä sisäisten mallien valvonnan lähentämisessä, toimivaltaisten viranomaisten asettamien sisäisiä malleja koskevien vaatimusten välillä on edelleen suuria eroja ja valvontaviranomaisten kollegioissa on vaikeuksia päästä yhteiseen sopimukseen ryhmän sisäisistä malleista.

Valvonnassa ja sisäisten mallien hyväksymisessä olevat erot johtavat epäjohtonmukaisuuksiin ja luovat epätasapuoliset toimintaedellytykset markkinatoimijoille. Ehdotuksella pyritäänkin edistämään valvonnan lähentämistä vahvistamalla vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asemaa sisäisten mallien alalla esittämällä säännöksiä yhteistyöstä ja tietojen jakamisesta sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valtuuksista antaa lausuntoja tällä alalla ja osallistua omasta aloitteestaan valvontaviranomaisten välisten riitojen sovitteluun myös sitovan sovittelun kautta.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ehdotus on yhdenmukainen unionin oikeuden muiden säännösten kanssa, mukaan lukien säännökset, joissa annetaan suoria valtuuksia Euroopan valvontaviranomaisille.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus ei vaikuta unionin muihin politiikkoihin.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 53 artiklan 1 kohtaan ja 62 artiklaan.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti (SEUT-sopimuksen 5 artiklan 3 kohta) EU:n tasolla olisi toteutettava toimia vain, jos jäsenvaltiot eivät voi yksin riittävällä tavalla saavuttaa suunnitellun toiminnan tavoitteita, vaan ne voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin EU:n tasolla.

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

MiFID II käsittää jo toimilupien myöntämisen ja valvonnan sisällön, joten merkittävät toimivaltuudet on jo siirretty EU:n tasolle. Ehdotuksella muutetaan ainoastaan sitä, että arvopaperimarkkinaviranomainen huolehtii toimivaltaisten kansallisten viranomaisten sijasta raportointipalvelujen tarjoajien toimiluvista ja valvonnasta. Tältä osin rahoitusmarkkinat ovat luonteeltaan tyypillisesti ja yhä kasvavassa määrin rajat ylittävät. Myös rahoitusmarkkinoita koskeva tieto lisääntyy nopeasti. Näihin haasteisiin vastaaminen edellyttää tehokkuuden lisäämistä MiFID II -kehyksen tiedonkäsittelyyn liittyvien näkökohtien osalta. Siirtämällä raportointipalvelujen tarjoajien toimilupien myöntämisen ja valvonta arvopaperimarkkinaviranomaiselle voidaan varmistaa kaupankäyntitietoja ja niiden ilmoittamisessa käytettäviä kanavia koskevat yhdenmukaiset edellytykset ja antaa samalla toimivaltaisille kansallisille viranomaisille mahdollisuus vapauttaa resursseja tiedon loppukäyttäjien valvontaan.

Periaate sisäisten mallien hyväksyttämisestä valvontaviranomaisilla sisältyi jo Solvenssi II -direktiiviin. Tässä ehdotuksessa esitettävillä muutoksilla pyritään vahvistamaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asemaa, jotta valvontaa saadaan lähennettyä tällä alalla etenkin useissa EU:n jäsenvaltioissa toimivien vakuutusyrittäjäryhmien osalta, mutta valvontaviranomaisille ja tarvittaessa valvontaviranomaisten kollegiolle jätetään valtuudet hyväksyä tällaiset hakemukset.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotuksessa otetaan kaikilta osin huomioon suhteellisuusperiaate, se on tarkoituksenmukainen keino tavoitteiden saavuttamiseen eikä siinä ylitetä sitä, mikä on tarpeen tältä osin. Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, sillä sen avulla luodaan oikea tasapaino asiaan liittyvän yleisen edun ja toimenpiteen kustannustehokkuuden välille.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotuksella muutetaan SEUT-sopimuksen 53 artiklan 1 kohdan nojalla annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä sekä SEUT-sopimuksen 53 artiklan ja 62 artiklan nojalla annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä. Kummankin direktiivin muuttaminen edellyttää siis direktiiviehdotusta.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Vaikutustenarviointi**

Direktiiveihin ehdotetut muutokset ovat luonteeltaan hyvin pieniä, eikä muutoksista tarvitse tehdä erillistä arviointia, sillä direktiivit on pantu täytäntöön ja niitä on alettu soveltaa vasta vähän aikaa sitten.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

MiFID II:n ja MiFIR:n muuttamisella tarjottava toimilupien myöntämisen ja valvonnan keskittäminen vähentää sääntelystä myös pienemmille raportointipalvelujen tarjoajille aiheutuvaa taakkaa. Raportointipalvelujen tarjoamiseen liittyvät toimivaltaisten viranomaisten valtuudet ja toimivallat siirretään arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Tällainen yhdistetty toimilupien myöntämisen ja valvonnan kehys yksinkertaistaa merkittävästi rajojen yli toimivien raportointipalvelujen tarjoajien toimintaa ja keventää sääntelystä aiheutuvaa taakkaa.

Solvenssi II -sääntelyn osalta valvonnan lähentäminen yksinkertaistaa hakuprosessia ja -vaatimuksia kaikkialla unionissa, mikä tasapuolistaa toimintaedellytyksiä erityisesti vakuutusyhtyröryhmien kohdalla.

- **Perusoikeudet**

Oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja puolustautumisoikeus on turvattu muun muassa selkeällä menettelykehyksellä ja tutkintatoimenpiteiden tuomioistuINVALVONNALLA, jos kansallinen oikeuslaitos tätä edellyttää, sekä unionin tuomioistuimen harjoittamalla tämän direktiivin nojalla tehtyjen lopullisten päätösten valvonnalla.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Nämä katetaan MiFIR:n muutoksilla sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen perustamisasetuksen muutoksilla.

5. LISÄTIEDOT

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotuksen 1 artiklassa esitetään muutoksia, joita tarvitaan toimivaltaisten viranomaisten nykyisten valtuuksien ja toimivallan siirtämiseksi arvopaperimarkkinaviranomaiselle, joka huolehtii jatkossa toimilupien myöntämisestä yrityksille, jotka aikovat tarjota raportointipalveluita, sekä näiden yritysten valvonnasta.

Muutokset pitävät sisällään useiden MiFID II:n osien muuttamisen ja poistamisen, mukaan lukien raportointipalvelujen tarjoajia koskeva V osasto, liitteessä I oleva D osa ja toimivaltaisten viranomaisten valtuudet määrätä seuraamuksia raportointipalvelujen tarjoajille.

Ehdotuksen 2 artikla sisältää Solvenssi II -direktiiviin tehtävät muutokset, joilla vahvistetaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asemaa valvonnan lähentämisen edistämässä sisäisten mallien soveltamisen alalla, ja se käsittää malleja koskeviin hakemuksiin liittyvien tietojen jakamista koskevat muutokset, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisten mahdollisuuden antaa asiaan liittyviä lausuntoja sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valtuuden osallistua valvontaviranomaisten välisten riitojen sovitteluun joko valvontaviranomaisten pyynnöstä, omasta aloitteestaan tai tietyissä olosuhteissa asianomaisten yritysten pyynnöstä.

Muutosten mukaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi myös laadittava vuosikertomuksia asiasta. Näin sisäisiä malleja koskevien hakemusten tilannetta voidaan seurata tarkkaan ja esille voidaan ottaa valvonnan lähentämiseen liittyviä, alalla mahdollisesti ilmeneviä huolenaiheita.

Artiklalla mukautetaan lisäksi joitakin Solvenssi II -direktiivin osia (231 artiklan 3 kohta ja 237 artiklan 3 kohta) vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen perustamisasetukseen tehtäviin, sitovaa sovittelua koskeviin muutoksiin, jotka sisältyvät kyseistä asetusta koskevaan komission ehdotukseen. Lisäksi artiklalla tehdään tarvittavat muutokset sitovaa sovittelua koskevaan Solvenssi II -direktiivin 248 artiklan 4 kohtaan poistamalla viittaukset aiempaan sovittelumenettelyyn, johon osallistui Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea, jonka vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen nyt korvaa.

Ehdotuksen 3 ja 4 artiklaan sisältyvät kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista ja voimaantuloa koskevat säännökset.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2014/65/EU sekä vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvensi II) annetun direktiivin 2009/138/EY muuttamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon⁵,ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁶,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Direktiivi 2014/65/EU muodostaa raportointipalvelujen tarjoajien sääntelykehyksen, ja sen mukaan kaupankäynnin jälkeisten tietojen raportointipalvelujen tarjoaminen edellyttää toimilupaa hyväksytyn julkistamisjärjestelyn muodossa. Lisäksi konsolidoitujen kaupankäyntitietojen tarjoajien edellytetään tarjoavan konsolidoituja kaupankäyntitietoja, jotka kattavat kaiken kaupankäynnin sekä oman pääoman ehtoisilla rahoitusvälineillä että muilla kuin oman pääoman ehtoisilla rahoitusvälineillä kaikkialla unionissa direktiivin 2014/65/EU mukaisesti. Direktiivillä 2014/65/EU myös virallistetaan liiketoimista toimivaltaisille viranomaisille ilmoittamisessa käytettävät kanavat vaatimalla, että yritysten puolesta raportoivilla kolmansilla osapuolilla on oltava toimilupa hyväksytyn ilmoitusjärjestelmän muodossa.
- (2) Kaupankäyntitietojen laatu sekä kyseisten tietojen käsittelyn ja tarjoamisen laatu, rajatylittävä tietojen käsittely ja tarjoaminen mukaan lukien, on erityisen tärkeää Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 600/2014 päätavoitteen saavuttamiseksi eli rahoitusmarkkinoiden avoimuuden lisäämiseksi. Täsmällisten tietojen avulla käyttäjät saavat yleiskäsityksen kaupankäyntitoiminnasta unionin rahoitusmarkkinoilla ja toimivaltaiset viranomaiset saavat tarkat ja kattavat tiedot liiketoimista. Kun huomioon otetaan tietojen käsittelyn rajatylittävä ulottuvuus, tietoon liittyvän osaamisen keskittämisen hyödyt – myös mahdolliset mittakaavaedut – ja valvontakäytäntöjen mahdollisten erojen haitallinen vaikutus sekä kaupankäyntitietojen laatuun että raportointipalvelujen tarjoajien tehtäviin, on

⁵ EUVL C, , s. .⁶ EUVL C, , s. .

asianmukaista siirtää raportointipalvelujen tarjoajien toimiluvan myöntäminen ja valvonta kansallisilta viranomaisilta arvopaperimarkkinaviranomaisen hoidettavaksi.

- (3) Tällaisten valtuuksien johdonmukainen siirtäminen edellyttää, että raportointipalvelujen tarjoajien toimintaa koskeviin vaatimuksiin sekä raportointipalvelujen tarjoajia koskeviin toimivaltaisten viranomaisten toimivaltuuksiin liittyvät asiaankuuluvat direktiivin 2014/65/EU säännökset poistetaan ja tarvittavat säännökset lisätään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 600/2014⁷.
- (4) Raportointipalvelujen tarjoajien toimilupien myöntämisen ja valvonnan siirtäminen arvopaperimarkkinaviranomaiselle sopii arvopaperimarkkinaviranomaisen tehtäviin. Tiedonkeruuvaltuuksien, toimilupien myöntämisen ja valvonnan siirtäminen toimivaltaisilta viranomaisilta arvopaperimarkkinaviranomaiselle on tarkemmin sanottuna tärkeäksi avuksi muissa tehtävissä, joista arvopaperimarkkinaviranomainen huolehtii asetuksen (EU) N:o 600/2014 mukaisesti ja joita ovat esimerkiksi markkinoiden valvonta, väliaikaisten interventiot toimien toteuttamisvaltuudet ja positionhallintavaltuudet sekä kauppaa edeltävien ja kaupan jälkeisten avoimuusvaatimusten noudattamisen varmistaminen. Direktiiviä 2014/65/EU olisi sen vuoksi muutettava.
- (5) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/138/EY⁸ (Solvenssi II) säädetään, että vakavaraisuuspääomavaatimusta koskevan riskisuuntautuneen lähestymistavan mukaisesti erityisolosuhteissa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysryhmien on mahdollista käyttää standardikaavan sijasta sisäisiä malleja tämän vaatimuksen laskemiseen.
- (6) Tasavertaisen suojan tason tarjoamiseksi vakuutuksenottajille ja edunsaajille tällaisilta sisäisiltä malleilta olisi vaadittava valvontaviranomaisten ennakkohyväksyntä yhdenmukaistettujen prosessien ja standardien perusteella.
- (7) Valvonnan ja sisäisten mallien hyväksynnän alan kattavan lähentymisen varmistamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi voitava antaa lausuntoja tällaisiin sisäisiin malleihin liittyvistä kysymyksistä.
- (8) Valvonnan lähentämisen edistämiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi voitava joko omasta aloitteestaan tai valvontaviranomaisten pyynnöstä auttaa valvontaviranomaisia pääsemään sopimukseen. Tietyissä tilanteissa, joissa valvontaviranomaiset eivät pääse sopimukseen ryhmän sisäisen mallin hyväksymisestä, yrityksellä olisi oltava mahdollisuus ennen kuin ryhmävalvoja antaa lopullisen päätöksensä pyytää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista sovitteluun ja auttamaan valvontaviranomaisia sopimukseen pääsemisessä. Valvontaviranomaisten olisi tehtävä yhteistyötä ja vaihdettava kaikkia olennaisia tietoja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa sen varmistamiseksi, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi osallistua täysimääräisesti ryhmän sisäisten mallien hyväksyntäprosessiin.

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

- (9) Jotta otettaisiin huomioon asetuksen (EU) N:o 1094/2010 mukainen uusi tapa asettaa lautakuntia, olisi muutettava lautakuntia koskevia asiaankuuluvia Solvenssi II -direktiivin säännöksiä, jotta ne olisivat yhdenmukaisia kyseisen asetuksen mukaisen sitovaa sovittelua koskevan uuden menettelyn kanssa.
- (10) Koska vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen korvaa Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean, Solvenssi II -direktiivistä olisi poistettava viittaukset Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komiteaan.
- (11) Sen vuoksi direktiiviä 2009/138/EY olisi muutettava,
- OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 2014/65/EU

Muutetaan direktiivi 2014/65/EU seuraavasti:

1) Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Tätä direktiiviä sovelletaan sijoituspalveluyrityksiin, markkinoiden ylläpitäjiin ja kolmansien maiden yrityksiin, jotka tarjoavat sijoituspalveluja tai harjoittavat sijoitustoimintaa unionissa sinne perustetun sivuliikkeen välityksellä.”

b) poistetaan 2 kohdan d alakohta.

2) Muutetaan 4 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan 36 ja 37 alakohta seuraavasti:

”36) ’ylimmällä hallintoelimellä’ sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän yhtä tai useampaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti nimettyä elintä, jolla on toimivalta vahvistaa yhteisön strategia, tavoitteet ja yleinen johtaminen, joka valvoo ja seuraa johdon päätöksentekoa ja johon kuuluu yhteisön liiketoimintaa tosiasiallisesti johtavia henkilöitä.

Jos tässä direktiivissä viitataan ylimpään hallintoelimeen ja kansallisessa lainsäädännössä ylimmän hallintoelimen johto- tai valvontatehtävät on annettu eri elimille tai yhden elimen eri jäsenille, jäsenvaltion on yksilöitävä ylimmän hallintoelimen asiasta vastaavat elimet tai jäsenet kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti, jollei tässä direktiivissä toisin säädetä;

37) ’toimivalla johdolla’ luonnollisia henkilöitä, jotka vastaavat sijoituspalveluyrityksen tai markkinoiden ylläpitäjän päivittäisestä johtamisesta ja ovat siitä tili- ja vastuuvollisia ylimmälle hallintoelimelle, mukaan lukien niiden käytänteiden toteuttaminen, jotka koskevat palvelujen ja tuotteiden jakelua asiakkaille yrityksen ja sen henkilöstön toimesta;”

c) poistetaan 52, 53 ja 54 kohta sekä 55 kohdan c alakohta.

3) Poistetaan V osasto.

4) Muutetaan 70 artikla seuraavasti:

a) poistetaan 3 kohdan a alakohdan xxxvii–xxxx luetelmakohta;

b) korvataan 4 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) tämän direktiivin 5 artikla tai 6 artiklan 2 kohta tai 34, 35, 39 tai 44 artikla;”

c) korvataan 6 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) laitoksen toimiluvan peruuttaminen tai voimassaolon keskeyttäminen 8 ja 43 artiklan mukaisesti, kun on kyse sijoituspalveluyrityksestä, markkinoiden ylläpitäjästä, jolla on toimilupa ylläpitää monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää tai organisoitua kaupankäyntijärjestelmää, tai säännellyistä markkinoista;”

5) Korvataan 71 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Jos julkistettu rikosoikeudellinen tai hallinnollinen seuraamus koskee sijoituspalveluyritystä, markkinoiden ylläpitäjää, sijoituspalvelujen ja -toiminnan tai oheispalvelujen osalta luottolaitosta tai kolmannen maan yritysten sivuliikettä, joka on saanut toimiluvan tämän direktiivin mukaisesti, arvopaperimarkkinaviranomainen lisää maininnan julkistetusta seuraamuksesta asianomaiseen rekisteriin.”

6) Korvataan 77 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on säädettävä vähimmäisvaatimuksena, että jokainen henkilö, joka on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY* mukaisesti valtuutettu ja joka suorittaa sijoituspalveluyrityksessä tai säännellyllä markkinalla direktiivin 2013/34/EU 34 artiklassa tai direktiivin 2009/65/EY 73 artiklassa tarkoitettua tehtävää tai muuta lakisääteistä tehtävää, on velvollinen viipymättä ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tuota yritystä koskevista seikoista tai päätöksistä, jotka kyseinen henkilö on saanut tietoonsa tehtävänsä suorittaessaan ja jotka saattavat:

* Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).”

7) Muutetaan 89 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään komissiolle 2 päivästä heinäkuuta 2014 määräämättömäksi ajaksi 2 artiklan 3 kohdassa, 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan toisessa alakohdassa, 4 artiklan 2 kohdassa, 13 artiklan 1 kohdassa, 16 artiklan 12 kohdassa, 23 artiklan 4 kohdassa, 24 artiklan 13 kohdassa, 25 artiklan 8 kohdassa, 27 artiklan 9 kohdassa, 28 artiklan 3 kohdassa, 30 artiklan 5 kohdassa, 31 artiklan 4 kohdassa, 32 artiklan 4 kohdassa, 33 artiklan 8 kohdassa, 52 artiklan 4 kohdassa, 54 artiklan 4 kohdassa, 58 artiklan 6 kohdassa ja 79 artiklan 8 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.”

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 2 artiklan 3 kohdassa, 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan toisessa alakohdassa, 4 artiklan 2 kohdassa, 13 artiklan 1 kohdassa, 16 artiklan 12 kohdassa, 23 artiklan 4 kohdassa, 24 artiklan 13 kohdassa, 25 artiklan 8 kohdassa, 27 artiklan 9 kohdassa, 28 artiklan 3 kohdassa, 30 artiklan 5 kohdassa, 31 artiklan 4 kohdassa, 32 artiklan 4 kohdassa, 33 artiklan 8

kohdassa, 52 artiklan 4 kohdassa, 54 artiklan 4 kohdassa, 58 artiklan 6 kohdassa ja 79 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.”

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevan 2 artiklan 3 kohdan, 4 artiklan 1 kohdan 2 alakohdan toisen alakohdan, 4 artiklan 2 kohdan, 13 artiklan 1 kohdan, 16 artiklan 12 kohdan, 23 artiklan 4 kohdan, 24 artiklan 13 kohdan, 25 artiklan 8 kohdan, 27 artiklan 9 kohdan, 28 artiklan 3 kohdan, 30 artiklan 5 kohdan, 31 artiklan 4 kohdan, 32 artiklan 4 kohdan, 33 artiklan 8 kohdan, 52 artiklan 4 kohdan, 54 artiklan 4 kohdan, 58 artiklan 6 kohdan ja 79 artiklan 8 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.”

8) Poistetaan 90 artiklan 2 ja 3 kohta.

9) Korvataan 93 artiklan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 3 päivästä tammikuuta 2018.”

10) Poistetaan liitteessä I oleva D osa.

2 artikla

Muutokset direktiiviin 2009/138/EY

Muutetaan direktiivi 2009/138/EY seuraavasti:

1) Lisätään 112 artiklan 4 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Kun valvontaviranomaiset katsovat hakemuksen olevan täydellinen, niiden on ilmoitettava hakemuksesta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle.

Valvontaviranomaisten on esitettävä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tämän pyynnöstä kaikki yrityksen hakemuksessaan toimittamat asiakirjat.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa asianomaisille valvontaviranomaisille lausunnon asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti neljän kuukauden kuluessa siitä, kun valvontaviranomainen on vastaanottanut täydellisen hakemuksen.

Kun tällainen lausunto annetaan, valvontaviranomaisen on tehtävä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätöksensä siten, että se on sopusoinnussa kyseisen lausunnon kanssa, tai jos päätöstä ei tehdä siten, että se on sopusoinnussa kyseisen lausunnon

kanssa, perusteltava tämä kirjallisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle sekä hakijalle.”

2) Muutetaan 231 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä ja sen sidosyritykset taikka vakuutushallintayhtiön sidosyritykset yhdessä hakevat lupaa laskea ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus sekä ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimus sisäisen mallin perusteella, asianomaisten valvontaviranomaisten on yhdessä sekä yhteistyössä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa päätettävä luvan myöntämisestä ja määriteltävä mahdolliset lupaehdot ja -edellytykset.”

ii) korvataan kolmas alakohta seuraavasti:

”Ryhmävalvojan on viipymättä ilmoitettava muille valvontaviranomaisten kollegion jäsenille hakemuksen vastaanottamisesta ja toimitettava täydellinen hakemus, yrityksen toimittamat asiakirjat mukaan lukien, kollegion jäsenille sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle.”

b) lisätään uusi 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen katsoo, että ensimmäisessä kohdassa tarkoitettussa hakemuksessa on erityisiä ongelmia, jotka liittyvät sisäisen mallin käyttöä koskevien hakemusten hyväksymiskäytäntöjen johdonmukaisuuteen eri puolilla unionia, se voi antaa asianomaisille valvontaviranomaisille lausunnon asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti neljän kuukauden kuluessa siitä, kun ryhmävalvoja on vastaanottanut täydellisen hakemuksen.

Kun tällainen lausunto annetaan, valvontaviranomaisten on tehtävä toisessa kohdassa tarkoitettu yhteinen päätös kyseistä lausuntoa noudattaen tai, jos yhteistä päätöstä ei tehdä kyseistä lausuntoa noudattaen, niiden on perusteltava tämä kirjallisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle sekä hakijalle.”

c) muutetaan 3 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jos 2 kohdassa tarkoitettuna kuuden kuukauden määräajan kuluessa jokin asianomainen valvontaviranomainen on saattanut asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tietoon asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti tai vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen auttaa valvontaviranomaisia omasta aloitteestaan kyseisen asetuksen 19 artiklan 1 kohdan b alakohdan

mukaisesti, ryhmävalvojan on lykättävä päätöksensä tekemistä, kunnes vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee päätöksen kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä päätöksensä siten, että se on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava ryhmävalvojan päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.”

ii) korvataan kolmannen alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ei tee toisessa alakohdassa tarkoitettua päätöstä asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ryhmävalvojan on tehtävä lopullinen päätös.”

d) korvataan 6 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Ryhmävalvojan on otettava asianmukaisesti huomioon näkemykset ja varaukset, joita muut asianomaiset valvontaviranomaiset sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ovat esittäneet kyseisen kuuden kuukauden määräajan kuluessa.”

e) korvataan 6 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Ryhmävalvojan on toimitettava hakijalle, muille asianomaisille valvontaviranomaisille ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle asiakirja, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen.”

f) lisätään uusi 6 a kohta seuraavasti:

”6 a. Kun 2 kohdassa tarkoitettu kuuden kuukauden määräaika on päättynyt, mutta ennen kuin ryhmävalvoja tekee 6 kohdassa tarkoitetun päätöksen, 1 kohdan mukaisesti hakemuksen toimittanut yritys voi pyytää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista auttamaan asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti valvontaviranomaisia pääsemään sopimukseen.

Ryhmävalvojan on lykättävä päätöksensä tekemistä, kunnes vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee päätöksen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja sen on tehtävä päätöksensä siten, että se on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tekemän päätöksen kanssa. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava ryhmävalvojan päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sovittelun määräajan päättymisestä.

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ei tee kolmannessa alakohdassa tarkoitettua päätöstä asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ryhmävalvojan on tehtävä lopullinen päätös. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava ryhmävalvojan päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.”

3) Lisätään uusi 231 a ja uusi 231 b artikla seuraavasti:

”231 a artikla

Sisäisten mallien hyväksyttäminen valvontaviranomaisilla

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi omasta aloitteestaan taikka valvontaviranomaisten tai vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten pyynnöstä antaa valvonnan lähentämisen edistämiseksi valvontaviranomaisille asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 a artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 29 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti lausunnon sisäisistä malleista ja sisäisiä malleja koskevien hakemusten hyväksymisestä 112–127 artiklassa, 230 artiklassa, 231 artiklassa ja 233 artiklassa säädetyn mukaisesti.

Kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun lausunnon, asianomaisten valvontaviranomaisten on tehtävä päätöksensä tai yhteinen päätös siten, että se on sopusoinnussa kyseisen lausunnon kanssa, tai jos päätöstä tai yhteistä päätöstä ei tehdä siten, että se on sopusoinnussa kyseisen lausunnon kanssa, perusteltava tämä kirjallisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja hakijalle.

2. Kun valvontaviranomaiset suorittavat kokonaista tai osittaista sisäistä mallia 112–127, 230, 231 tai 233 artiklan nojalla soveltaville yrityksille tai ryhmille yhteisiä paikalla tehtäviä tarkastuksia, joihin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstö osallistuu asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 artiklan mukaisesti, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstön on laadittava sisäisestä mallista erityinen kertomus. Kertomus on toimitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen hallitukselle.

231 b artikla

Arviointi

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on laadittava Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle vuosittain kertomus yleisistä seikoista, joita valvontaviranomaiset ovat käsitelleet sisäisten mallien tai niiden muutosten hyväksymisprosessissa 112–127, 230, 231 ja 233 artiklan mukaisesti.

Valvontaviranomaisten on annettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tiedot, joita tämä pitää olennaisina tällaisen kertomuksen laatimiseksi.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on toimitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020 ja julkisen kuulemisen toteutettuaan lausunto siitä, miten valvontaviranomaiset ovat soveltaneet 112–127, 230, 231 ja 233 artiklaa sekä niiden nojalla hyväksytyjä delegoituja säädöksiä ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja. Lausunnossa on arvioitava myös sisäisten mallien mahdollisia eroja unionin sisällä.

3. Komissio antaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen 2 kohdan mukaisesti toimittaman lausunnon perusteella Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2021 kertomuksen siitä, miten valvontaviranomaiset ovat soveltaneet 112–127, 230, 231 ja 233 artiklaa sekä niiden nojalla hyväksytyjä delegoituja säädöksiä ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja.”

4) Korvataan 237 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ei tee toisessa alakohdassa tarkoitettua päätöstä asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ryhmävalvojan on tehtävä lopullinen päätös.”

- 5) Poistetaan 248 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta.

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [12/18 kuukautta voimaantulosta]. Niiden on toimitettava viipymättä tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.
2. Jäsenvaltioiden on sovellettava 1 artiklan säännöksiä [36 kuukauden kuluttua voimaantulosta] ja 2 artiklan säännöksiä [vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen perustamisesta annetun asetuksen muutosten soveltamispäivästä].

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja